

Kráčí Váura po mezi

Krá - čí Váu - ra po me - zi, ne - se žen - cům
 ve - če - ři, tu u - hlí - dá za - jí - ce
 spát pod hrs - tí pře - ni - ce, spát pod hrs - tí pře - ni - ce.

2. Tiše, Váuro, tiše stůj,
 ten zajíček bude tvůj,
 prodáš toho zajíčka,
 !: bude za něj kozička. :|

3. Za kozu a kůzlátko
 koupíš pěkné telátko,
 navíc pěknou kravičku,
 !: strakatou jalovičku. :|

4. Až ji dobře odchováš,
 i s telátkem ji prodáš,
 jeminku, to je peněz
 !: za krávu, jako želez. :|

5. Za ty koupíš koníka,
 nejradši máš uraníka,
 na vraníka si senneš,
 !: hezky bystře pohlenneš. :|

6. Pak řekneš: „Prr, koníčku!“ –
 Jářku, počkej, zajíčku! –
 Ale zajíc uhání
 !: jako vítr po stráni. :|

7. Něco křaplo na keři –
 Váura pustil večeri –
 střepy sbíral, přemítal,
 !: kterak se přepočítal. :|

*Zazpívala mi 86 letá babička
 Antonie Kinčlová v Dolním Dvoře
 u pí Miluši Záleské – 1957.*